

kening van het bestuur. Het bestuur beloofde in de aangehaalde brieven, en in het bijzonder in die van 17 oktober 1763, dat het boven de deugdelijke soorten alleen gewaardeerde textiel zou aannemen en de waarde te zullen bepalen naar rato van het verschil in lengte en breedte met de deugdelijke doeken. Zo hoopte het van betaling van schade bevrijd te blijven. [fol. 1824] Desondanks is de Hoge Regering daarop niet gerust en vond het raadzaam bij het hierboven genoemde bevel te blijven om geen gewaardeerde textiel meer te zenden, daar, zoals hierboven is aangetoond, het verschil in prijs met de goede en deugdelijke exemplaren gering is. Dit maakte duidelijk dat dit bevel wordt overtreden. Het bezwaar van het bestuur dat een vergoeding in 1762 van f 115 op textiel die wijlen gouverneur Steven Vermont op proef had laten maken, ieder daarvan wel zou weerhouden, is uit de weg geruimd met te kennen te geven dat er van iedere proef met vreemde soorten afgezien moest worden en dat er niets meer op proef naar Batavia gezonden mocht worden, daar de Compagnie daarbij zelden of nooit de kosten heeft goedge maakt. [fol. 1825] Hoezeer het bestuur in zijn brief van 17 oktober 1763 ook betuigt dat het alles in het werk zal stellen om de bestellingen voor Nederland, zowel als voor Azië, zoveel mogelijk nauwkeurig uit te voeren, constateerde men toch met leedwezen dat volgens de brief van 19 december 1763 de inkoop voor 1763 tamelijk gebrekkig is uitgevallen met maar $2782\frac{1}{2}$ pakken textiel, wat $345\frac{3}{4}$ pakken minder is dan in 1762. Volgens de overgegeven lijst verschilt in het bijzonder het geleverde 44.892 stukken met wat voor Nederland was besteld. Het bestuur is nadrukkelijk bevolen om alles op alles te zetten om de bestelling voor Nederland conform de soorten, kwaliteiten [fol. 1826] en maten zo volledig mogelijk uit te voeren. Dit klemmt temeer daar de bestelling voor Azië door de geringe afzet en het vervallen krediet te Batavia waardoor de voorraad daar nog aanzienlijk is, alsmede ook door de beperkte afzet op de buitenkantoren, zeer matig is gehouden. Voorts bleek aan de ene kant uit de brief van het bestuur van 17 oktober 1763 dat, ondanks alle moeite door de opperhoofden, de kooplieden te Pulicat niet te bewegen waren geweest koopwaren voor de textiel aan te nemen, omdat ze dan van de ene in de andere ruïne zouden geraken. Aan de andere kant deed het genoeg dat volgens die brief de kooplieden te Palicol overgehaald konden worden om textiel te leveren tegen 12.000 pagode aan goederen uit de pakhuizen te Jagannathpur. [fol. 1827] Tevens zijn de besluiten van het bestuur van 7 april en 28 november 1763 om deze kooplieden het gepretendeerde opgeld van pagode 5343 voor textiel die sinds 1751 door hen tegen goederen was geleverd, toe te staan, goedgekeurd. Het bestuur baseerde zich bij deze besluiten op de Nagapattinamse resolutie van 13 februari 1750, waarbij aan deze kooplieden bij verwisseling van drie-beeldige pagoden een opgeld van 2 % werd gegund. Maar toen de kooplieden dit opgeld afwezen, werd bij het tweede besluit van 28 november 1763 bepaald dat voor dit geld slechts een opgeld van 1 % zou worden gegeven. Men hoopt dat ze dit hebben aanvaard en dat de zaak zo uit de wereld is. Omdat er al enige jaren niet zo een soort goud voor het slaan van drie-beeldige pagoden [fol. 1828] is aangevoerd, is het een goede zaak dat de kooplieden in ruil voor textiel handelswaar willen aannemen. Daarmee moet worden voortgegaan, mits de rekening met deze kooplieden jaarlijks wordt vereffend en te Nagapattinam wordt gecontroleerd. De bewindhebbers van de kamers Hoorn en Enkhuizen hadden in hun brieven van 8 april en 21 mei 1761 gerapporteerd dat er een tekort in de lengte van de textiel was die de gewezen opperhoofden te Bimlipatam Jan Aping en Frederik Willem Bloeme hadden aangenomen. Deze residenten verklaarden in een bijlage bij het besluit van het bestuur van 19 augustus 1763 dat dit was te wijten aan de onoplettendheid van de gecommitteerden die de nameting hebben verricht. [fol. 1829] De vergoeding van dit tekort is aan deze gecommitteerden opgelegd. Dit gebeurde eveneens met een tekort op de lengte van te Jagannathpur ingezamelde textiel, dat door de kamer Hoorn was opgemerkt. Een tekort in lengte door de kamer Enkhuizen geconstateerd, op te Bimlipatam ingekochte textiel, wordt, voor zover ze ervoor getekend hebben ter vergoeding opgelegd aan resident aldaar, Pieter Abrahamsz. Bronsveld, en aan de gecommitteerden. De Hoge Regering is het ermee eens dat het bestuur de opperhoofden te Sadras zijn ongenoegen liet weten over het niet uitvoeren van de bestellingen vandaar en